

Rozhovor vedený s 35letým Ing., ženatým. Je otcem dcery (2 roky) a syna (12 let).

At' se to některým rodičům nelíbí nebo se dokonce té chvíle děsí, dříve nebo později si každé dítě začne „hrát na doktora“ a začne se ptát. Otázky jsou to zvědavé, neodbytné a přímé. Jste na ně připraven?

Tatínkové by nejraději nechávali málo příjemné a ošemetné výchovné úkoly na maminkách. A povídání o intimní hygieně či o sexu k nim bohužel občas patří. I v 21. století přetrvávají některé názory, které spadají ke křesťanským postojům, a to např. otázka masturbace, zda přemoci homosexuální sklony, boj o sexuální zralost. Domnívám se, že pro dobrou sexuální výchovu samotnou je proto rozhodující nejen rodičovské vědění a základní znalosti o lidském těle a duši, které nejsou založeny na mýtech, předsudcích a pověrách, ale rozhodující jsou především moje vlastní postoje a chování. Naše děti se hlavně v prvních letech života učily z toho, co u mě viděly, nikoliv z toho, co jsem jim říkal.

Rozumní a otevření tatínkové tak mohou spolehlivě zvládnout nejen sexuální osvětu u svých dcer a synů. Kdy máte pocit, že jste začal vy? Možná vás to překvapí, ale v podstatě jsem začal hned od narození našich dětí. Mazlil jsem se s nimi, dotýkal, pusinkoval je jak to co nejvíce šlo. Totéž jsem dělal a dělám dál s manželkou a děti to vidí, což předpokládám, že je dobré. Zcela samozřejmě tak přijímají něhu a doteky jako něco přirozeného, co mezi sebou dělají lidé, když se mají rádi. Děti vyjadřovaly svůj zájem často beze slov, ještě dříve, než se dokázali vlastně zeptat na to, co je zajímavé. **Umíte uvést příklad?** Třeba se koupu a dcerka se dobatolí podívat, co se děje, a nesmírně jí to zajímá. Beze studu ukazuje na můj penis a diví se. Klidně jí oznámím, že mám penis a maminka vagínu. Syn si zase rád hladil těhotné břicho manželky, ve kterém spinkal jeho sourozenec. Přišlo i na otázku, jak se tam to miminko vlastně dostalo? Při odpovědi se ihned zajímal „A já?“ jak to bylo se mnou? Nastal pro mě problém, jak to jen vysvětlit!

Řešíme to s manželkou tak, že odpovídáme ihned, kdy se dítě zeptá nebo projeví zájem. Mám pocit, že si každé dítě vzalo v určitém věku jen tu informaci, které rozumělo v daném věku. Chceme s manželkou u našich dětí vybudovat pocit, že se mohou zeptat na cokoli, s tím, že s rodiči lze mluvit o čemkoliv. Bojím se toho, že bez otevřeného přístupu a ochoty s nimi mluvit v nich vybudují pocity, které vedou k dalším negativním otázkám: „Proč nám lžeš? Proč jsi nám to neřekl?“ Zkrátka nechci jednou dopadnout tak, že se naše děti k nám začnou chovat stejně.

Když vzpomínám zpět, velké dilema s naším klukem byl rozhovor na téma penis nebo Frantík. Součástí dobré sexuální výchovy, která později umožní dítěti přijímat své tělo takové, jaké je, nestydět se a užívat si zdravého pohlavního života, je i nazývání věcí a částí lidského těla novými jmény. Na historky o čápech a vránách jsem raději rychle zapomněl a na jejich odstrašující variace též. Děti se rodí z lásky rodičů, z jejich pohlavního styku. Proto jsem nevymýšlel žádná zástupná, zdobnělá, nesmyslná pojmenování pro naše pohlavní orgány. Kluci mají penis a holky vagínu - hotovo!

V odborné literatuře jsem vyčetl, že veškeré důležité informace o sexuálním životě, antikoncepci či početí by děti měly znát do deseti let věku, a to v adekvátních pojmenováních. **A souhlasíte s tím?** Jo! Je to pro jejich bezpečí a dobro, nikoliv pro to, aby mohly šokovat babičku a dědu s nemístnými znalostmi. Stejně pokud jim to neřekneme my, coby rodiče, dozví se to jinde, a navíc podstatně horším způsobem. „(No, ten můj... ten... však víš. Žena má problémy s tím... se spodkem. My jsme spolu to... jako...)“

Má manželka pracuje jako porodní asistentka a často na toto téma vedeme hovory. Oba dva se snažíme naším přístupem proměnit přednášku dospělého v rovnoprávný partnerský rozhovor, toho si syn, který je v pubertě, cení. Uvědomuji si, že sex není u dítěte spojen s takovými emocemi a představami jako u dospělého člověka. Chybí mu zkušenosti. Syn zatím přistupuje k sexualitě bezelstně, otevřeně a přímo. **O co vlastně tedy usilujete?** Nechci, aby se v jeho životě objevilo nějaké tabu a potíže, jak za to můžeme my rodiče. Poněvadž děti nedělají nic špatně, ani se na nic špatně nezeptají, ale my můžeme špatně reagovat. **Mám na vás ještě poslední otázku. Váš názor na oblast, v současné době velmi medializovanou, a tou je pedofilie. Hm...?** V sexuální výchově patří stejnou měrou poučení o intimní hygieně, poučení o bezpečném sexu a rizicích promiskuity, ale také o respektu, právu na soukromí a o tom, kdo se může dítěte dotýkat a kdo ne. Některé doteky jsou povolené a bezpečné, jiné nikoliv. Lidé nejsou primárně zlí, ale nelze věřit všem stejně. Opět z literatury jsem zjistil, že kolem čtyř let a znovu potom kolem puberty pociťuje dítě přirozený stud za svou nahotu a není rozumné dělat něco, co samo nechce. Sauna, nuda pláže je dobrý zdroj poznání s kontaktem, s přirozeností s ohledem na věk dítěte. Synovi je dnes už dvanáct let, na koupelnu i dětský pokoj jsem se naučil klepat. Manželka mi nedávno četla o orgasmu a masturbaci. U dětí již v kojeneckém věku je možno u chlapečků pozorovat samovolné ztopoření pohlavního údu a u děvčátek ztopoření poštváčku a tvorbu poševní vlhkosti.. Od dvou let bylo u obou pohlaví pozorovaného chování imitující pohlavní styk. Od věku 3-4 roky jsou již děti schopny prožít orgasmus dokonce i opakovaně. Podle pozorování v norských

mateřských školkách v tomto věku onanuje již asi 1/5 dětí. Z vyprávění, kreseb a her je zřejmé, že již od věku pěti let mají sexuální fantazie.

Děkuji za rozhovor, myslím si, že jste typ otce, který za své názory ve výchově ke zdraví bojuje, nenecháváte vše na vaší manželce.